

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חידד ז"ל
רח' זבלון 37 גדרה

זמני השבת
(לפי אופק אשדוד)

בניסת השבת: 18:37

יציאת השבת: 19:37

עלון מס' 193
ח" ניסן התשע"ב

צו

"מחודדין בפיר"

שיהיו דברי תורה

"זאת התורה לעולה ולמנוחה וליוטאת ולאשם ולמלואים ולזבזז השלמים"

הגמרא אומרת: כל העוסק בתורה לא צריך עולה ולא מנחה ולא חטאת ולא אשם ולא מלואים.

אמרה לו האשה: "כן, רק שעת לימוד תורה".

האיש הנ"ל עמד במילתו, והחל לבוא לשיעור כל יום. האישה בינתיים יושבת בעזרת נשים ורואה איך הרב מסביר על השבת והתפילין.

תוך כמה ימים ושבועות כבר עשה לימוד התורה את כל השינויים, עד שביום חופתו כבר עשה תשובה גמורה.

וזה הכוח שיש בתורה, שהיא המפתח להכל. לכן בתפילת שמונה עשרה, כשאומרים "השיבנו אבינו לתורתך", לכאורה היה צריך לומר 'השיבנו לתשובתך'. אלא, אומר מרן הרב עובדיה יוסף שליט"א, שעל ידי לימוד התורה זוכים לעשות תשובה שעומדת לעד.

~ ובחרת בחיים ~

מעשה בשודד, שיום אחד החליט שהוא רוצה להתחתן. נפגש עם אישה צעירה, והיא אמרה לו שהיא מוכנה להתחתן איתו בתנאי שהוא יחזור בתשובה, כולל לשמור שבת, להניח תפילין, להתפלל שלוש תפילות ביום, לצום את כל הצומות כמו שצריך ולקבוע עתים לתורה ועוד ועוד. אמר לה האיש: "מה פתאום שאחזור בתשובה? זה יותר מדי קשה", והלך לדרכו.

ביקש מהשדכן להיפגש עם אישה אחרת, ובפגישה אמרה לו האישה 'אין שום בעיה, אני מוכנה להינשא לך, אבל יש לי תנאי קטן, שמתוך 24 השעות שלך ביממה תקדיש שעה אחת ללימוד התורה. אמר לה האיש: 'אבל אל תגידי לי לשמור שבת ותפילין ותפילות וכו'. רק שעה ביום ללימוד התורה, ולא יותר".

"זאת התורה לעולה ולמנוחה וליוטאת ולאשם ולמלואים"

הגמרא אומרת: כל העוסק בתורה לא צריך עולה ולא מנחה ולא חטאת ולא אשם ולא מלואים.

גם למלואים לא יקראו לו כי הוא לומד תורה...

~ ובחרת בחיים ~

צו את אהרון (ב)

אין צו אלא לשון זירוז.

ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש בו חסרון כיס (רש"י)

אי עניית אמון בברכת המזון בברכת 'בונה ירושלים' ואי עניית אמון של 'המחזיר שכינתו לציון' ואי עניית אמון של 'הפורש סוכת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים' - אלו שלושת 'אמנים' שמעכבים את הגאולה ומצווה לפרסם ולהזהיר עליהם ונזכה לבנין ירושלים במהרה בימינו.

~ ומתוק האור ~

מאמין בה' באב קצם, אין בחיי גאגה כאן וכא...

"זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה" (ב)

אלמר הקב"ה:

כל לוי שהוטא לעלה עצמו

(למטגאה) - סופו לילך

בטש, שנאלמר: 'הוטא

העלה על למוקדה! טאו

לה לגדולה שלעולם

טאנה גורלות טובה

לדרש תנחומא

~ ומתוק האור ~

היסוד הרטאשון של הזרזות הוטא למעשים...

הלמח"ל

שאלו תלמידים:

"אימתי יבוא

הבוע"ז?"

והתשובה היא:

"זאת תורת העולה",

כשנתפלל כולנו

והתפילות יהיו כלי

לה, רק על כבוד

שמים - אז נזכה

להגאל בגאולה

השלימה.

~ ומתוק האור ~

זכות הלימוד בעלון לעילוי נשמת ישראל בן ליבו אריה וסימה סגל ז"ל

”וְזֹאת תּוֹרַת זְבוּחַ הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לָהּ“ (ו, יא)

מדוע רק בזבח שלמים כתוב יקריב בלשון עתיד?
ומדוע זבח השלמים נכתב בסוף לאחר כל קרבנות החובה-
עולה, חטאת ואשם?

סור מרע ועשה טוב (תהילים לד)

משל לאדם שיש לכלוך על בגדו - כאשר הכתם עדין טרי,
ניתן לנקות את הבגד עם מעט מים וסבון והכתם בקלות יורד.
אבל אם לא ממהרים להסיר את הכתם מיד, לאחר זמן,
כשבאים לכבס את הבגד צריך לעמול קשה להוריד את
הלכלוך וגם אז ההצלחה אינה בטוחה..

כן הוא בנמשל, כל זמן שהחטא לא השתרש- זה הזמן לעשות
תשובה.. קרבנות חטאת ואשם שאדם חייב להביא על חטאיו-
יש להביא מיד. אבל קרבן שלמים ”יקריב“ ניתן להתעכב
בהבאתו.

~ ומתוק האור ~

הסבא מקלם היה אומר שכאשר יש לאדם אפשרות
לברך על לחם שלם, אבל קטן, ואפשרות נוספת לברך
על לחם גדול שאינו שלם, פוסקת ההלכה שמברכים
על השלם.

כך, יתכן שלאדם תהיינה יכולות מועטות יותר, אולם
אם הוא מצליח למצות אותן עד תום,
הריהו טוב יותר מאחר, אשר הפוטנציאל שלו גבוה
יותר, אך הוא לא מממש את כל יכולותיו.

ומתוק האור

רְאוּי לָךְ, אָחִי, שֶׁתִּדַּע כִּי כּוֹנְנֵנוּ בַתְּמִילָה אֵינָה, כִּי אִם כְּלוּת
הַנְּפֶשׁ אֶל הָאֱלֹקִים וּכְנִיעָתָהּ לַפָּנִי, וּלְרוּמָם לְבוּרָא וּלְשִׁבְחוּ
וּלְהוֹדוֹת לוֹ, וּלְהַשְׁלִיךְ כָּל יְהֻבָּנוּ אֵלָיו.

חובת הלקבות

מעשה בחכם אחד, עראה אדם אחד דואג.
אמר לו: אם דאגתך על עולם זה -
ימעט השם יתעלה דאגתך;
ואם דאגתך על עולם הבא -
יוסיף השם ברוך הוא דאגה על דאגתך.

~ אורחות צדיקים ~

מי שחושב שישנה פעולה כלשהי שיהודי עושה
והיא אינה מצווה או עבירה, רק ”פרווה“,
רשות - אדם הסבור כך,
אפילו לא דרך על מפתן דלת הכניסה ליהודים!

הגריי הטונר זצ”ל, מתוך תפארת שמשון

הַזֹּכֵר הַקָּדוֹשׁ כּוֹרֵז שֶׁאִחֵי אֵיכּוּב יֵאִיב וְשֵׁנִים
אִרְאִים אֲלֵהֶם שֶׁגִי גַמְסִיטִים!
אֲחַז זֶה הֵי, וְהֵשֵׁן זֶה יִכּוֹז הֵי אֲפִיגְרָא!

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שלי”א,
ראש כולל ”פורת יוסף”

דיני אכילה

בערב פסח

בערב פסח (השנה יחול ביום שישי)
אסרה התורה את החמץ

מחצות היום, והרחיקו חכמינו את אכילת החמץ כבר
משליש היום (שעה 10:05 לערך). וכן אסרו חכמים לאכול מצה
בערב פסח מעמוד השחר (שעה 5:00 לערך), כדי שיאכל
המצה לתיאבון בליל פסח.

ומכיוון שכך, אם רוצה לאכול פת בערב פסח (משעה 10:05
לערך), יכול לאכול:

א. מצה עשירה, דהיינו העשויה מקמח (כשר לפסח) שנילוש
עם יין או מוץ פירות וכדומה, ללא תערובת מים כלל.
(הואיל ואין יוצאים ידי חובת אכילת מצה בליל פסח במצה עשירה, שאינה ”לחם עוני“, לפיכך לא אסרו
לאוכלה בערב פסח)

ב. עוגה העשויה מקמח תפוחי-אדמה או מתערובת
שמכילה מעט קמח מצה ורובה מדברים אחרים. אבל
עוגה העשויה ברובה מקמח מצה, אסור לאוכלה בערב
פסח. (שהרי נעשית מקמח מצה ואין עליה תורת מצה עשירה)

ג. מצה מבושלת או מטוגנת (הואיל ואין יוצאים ידי חובת אכילת מצה בליל
פסח במצה מבושלת או מטוגנת, לפיכך לא אסרו לאוכלה בערב פסח). [ולעניין ברכתה:
אם פתת אותה לפתיתים דקים, שכל אחד מהם פחות
מ-כזית, ואפילו נדבקו זה בזה, ברכתה ”בורא מיני
מזונות“. ואם יש בפתיתים (ואפילו באחד מהם) כזית מברך
”המוציא לחם מן הארץ”]

ד. במקומות שאין יכולים לתת אחד מהדברים הנ”ל (כגון
מקומות ציבוריים) ואפילו לא אורז או תפוחי-אדמה וכדומה, יש
מקילים בשעת-הדחק לתת להם לאכול בערב פסח
מצה רגילה (שאינה ’שמורה’), בהסתמך על כך שבלייל הפסח
יוצאים ידי חובה במצה ’שמורה’.

כל הנאמר לעיל הוא דווקא עד שעה עשירית (מתחילת היום,
דהיינו שעה 16:00 לערך), שמשעה זו אין לאכול אפילו מצה עשירה
יותר מ-כביצה, כדי שיוכל לאכול המצה בליל פסח
לתיאבון.

”שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֶּתָּ..”

מִצֹּת יֹאכַל אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים”

מפרשת בא

פעם אחת בשנת בצורת, התליטו גבאי הצדקה
של העיר וילנא, מפני המצב הקשה, להפחית
מסכום הכסף הרגיל אשר נהגו לחלק לעניי העיר
בכל שנה ל”קמתא דפסתא”.

כאשר הגיע הדבר לאוזני הגר”א מוילנא ציונה
לקרוא לגבאי הצדקה, והם מיהרו לבא.
”אשאל אתכם שאלה”- פתח הגאון- ”מדוע
כתוב בתורה פעם אחת מצות ללא האות ו’
ואילו בהמשך כתוב מצות עם ו’?”

”אלא”- השיב הגאון- ”כאשר מדובר בכך, בעצמך,
רשאי אתה לצמצם ככל שתמצא, ומשום כך כתוב
ללא ו’ בכתוב חסר. ואילו כאשר מדובר באחרים
הזקוקים לעזרה ותמיכה, שם אין אתה רשאי
לחסוך ומשום כך כתוב בכתוב מלא..”

וקראת לשבת עונג